

HY-SINH

GIANG - HA

Gần đây trong các giới nước nhà đã xuất hiện ra làm hàng trăm thuyết...

Ta đương ở vào một khoảng giao thừa, dù cũ dù mới. Vẫn hóa nước nhà xưa tuy có cái hay mà tự trong có làm cái thành kiến không làm sao có thể đương nạp ở một xã hội Âu hóa.

Đó là cái đời thực tế giữa lúc giao thừa. Trong đời thực tế, bao nhiêu người chịu ảnh hưởng không tốt của cái xã hội cũ trong lớp sắp tàn, họ chịu mà vẫn âm thầm, bùi nhùi ra cũng vô bổ.

Hy sinh là một thứ tiền thuyết viết theo lối văn kỳ sự, hay là lời tưởng tượng của Hoài-Anh, một chàng thanh niên sống đời khổ sở vì không báo oán được cho cha với chữ tình.

Hy sinh là một thứ tiền thuyết viết theo lối văn kỳ sự, hay là lời tưởng tượng của Hoài-Anh, một chàng thanh niên sống đời khổ sở vì không báo oán được cho cha với chữ tình.

Hy sinh là một thứ tiền thuyết viết theo lối văn kỳ sự, hay là lời tưởng tượng của Hoài-Anh, một chàng thanh niên sống đời khổ sở vì không báo oán được cho cha với chữ tình.

Hy sinh là một thứ tiền thuyết viết theo lối văn kỳ sự, hay là lời tưởng tượng của Hoài-Anh, một chàng thanh niên sống đời khổ sở vì không báo oán được cho cha với chữ tình.

Hy sinh là một thứ tiền thuyết viết theo lối văn kỳ sự, hay là lời tưởng tượng của Hoài-Anh, một chàng thanh niên sống đời khổ sở vì không báo oán được cho cha với chữ tình.

Hy sinh là một thứ tiền thuyết viết theo lối văn kỳ sự, hay là lời tưởng tượng của Hoài-Anh, một chàng thanh niên sống đời khổ sở vì không báo oán được cho cha với chữ tình.

Hy sinh là một thứ tiền thuyết viết theo lối văn kỳ sự, hay là lời tưởng tượng của Hoài-Anh, một chàng thanh niên sống đời khổ sở vì không báo oán được cho cha với chữ tình.

Hy sinh là một thứ tiền thuyết viết theo lối văn kỳ sự, hay là lời tưởng tượng của Hoài-Anh, một chàng thanh niên sống đời khổ sở vì không báo oán được cho cha với chữ tình.

Hy sinh là một thứ tiền thuyết viết theo lối văn kỳ sự, hay là lời tưởng tượng của Hoài-Anh, một chàng thanh niên sống đời khổ sở vì không báo oán được cho cha với chữ tình.

Mà làm bệnh đến chết... Không bao lâu người chồng tây về Pháp cưới vợ đầm, để lại cho Tài một món của từ xưa đến nay Tài chưa hề biết yêu, mà đến khi người chồng Tây xa cách, lòng Tài cũng như giá lạnh, Tài chỉ ăn bữa một bữa là để hy sinh cái đời trịnh trịnh và lạc, mà lại gần tiếp gần chết cho nàng.

Anh hiểu Tài, không những không khinh bỉ mà còn phục cái chỗ vì sinh vì chữ hiếu. Tài thấy có người thanh thoát yêu mình, như mình đã chết mà được cứu sống lại. Hai người lấy nhau.

Nhưng nếu trên đời mà chỉ có Hoài-Anh và Thục-Tài, thì sao nên nói? Ngặt vì có cái một đại gia đình: một bà mẹ, mấy ông anh, một bà chị với một ông anh rể. Gia đình Anh nhất định đi đem vợ cho Anh, và trước hết phải vì theo đi chớ của cha chàng mà làm sự với một nhà vợ môn đăng hộ đối.

Chàng cũng đứng trâm phượng ngàn cây mới thoát khỏi cái nạn đem vợ lấy. Nhưng anh là kẻ hôn nhân. Trong lúc kỳ Tài có mang, rồi đẻ đẻ... Chàng cũng kể phải thú tội với mẹ, rồi đem mẹ đến cho gặp vợ, gặp con...

Tài vẫn là người con nhà nề nếp lại đã cả đời thanh, nên bà cũng không nói sao, nhưng bà chỉ buồn vì bà thấy con bà không sao lấy một người đàn bà không phải là người mà bà đã đương hoàng cưới rồi.

Kể đến chị chàng chết, mà trước khi chết vì lòng thương mẹ cũng buộc em bừa bỏ vợ đi để cho mẹ yên lòng. Rồi đến anh chàng ở xa cũng như chuyện này mà về tiếp. Anh chàng viết cho chàng một bức thư dài, trong cũng khuyên lơn chàng bỏ vợ đi cho tròn chữ hiếu... Trong khi đương khổ tình

Hy sinh là một thứ tiền thuyết viết theo lối văn kỳ sự, hay là lời tưởng tượng của Hoài-Anh, một chàng thanh niên sống đời khổ sở vì không báo oán được cho cha với chữ tình.

Hy sinh là một thứ tiền thuyết viết theo lối văn kỳ sự, hay là lời tưởng tượng của Hoài-Anh, một chàng thanh niên sống đời khổ sở vì không báo oán được cho cha với chữ tình.

Hy sinh là một thứ tiền thuyết viết theo lối văn kỳ sự, hay là lời tưởng tượng của Hoài-Anh, một chàng thanh niên sống đời khổ sở vì không báo oán được cho cha với chữ tình.

Hy sinh là một thứ tiền thuyết viết theo lối văn kỳ sự, hay là lời tưởng tượng của Hoài-Anh, một chàng thanh niên sống đời khổ sở vì không báo oán được cho cha với chữ tình.

Hy sinh là một thứ tiền thuyết viết theo lối văn kỳ sự, hay là lời tưởng tượng của Hoài-Anh, một chàng thanh niên sống đời khổ sở vì không báo oán được cho cha với chữ tình.

Hy sinh là một thứ tiền thuyết viết theo lối văn kỳ sự, hay là lời tưởng tượng của Hoài-Anh, một chàng thanh niên sống đời khổ sở vì không báo oán được cho cha với chữ tình.

Được hoan nghênh hơn hết các thư MÙ

Cái có mũ marquo (Tricolor-Eléphant) của hiện:

Tân - Hưng

Được hoan nghênh hơn vì đẹp và tốt.

Được hoan nghênh hơn vì đẹp và tốt.

Được hoan nghênh hơn vì đẹp và tốt.

Được hoan nghênh hơn vì đẹp và tốt.

Được hoan nghênh hơn vì đẹp và tốt.

Được hoan nghênh hơn vì đẹp và tốt.

Được hoan nghênh hơn vì đẹp và tốt.

Được hoan nghênh hơn vì đẹp và tốt.

Được hoan nghênh hơn vì đẹp và tốt.

Được hoan nghênh hơn vì đẹp và tốt.

Bức thư trả lời cho anh V. H.

Vientiane, le... Anh Văn-Hại

Anh em chúng ta xa cách nhau trong mấy năm trời nhưng mỗi cảm tình vẫn gần nhau lắm.

Hỏi anh em còn nhớ lại, nhìn một lần cuối cùng trước giờ ly biệt, nhìn cây cỏ non xanh, nhìn anh, nhìn quí bạn, nhìn bằng cấp mới tinh lao đầy những mũi hy vọng.

Anh V. H. anh có biết cho rằng: ở phương xa đây tôi nhớ em cũng nghĩ đến quê hương tôi quốc đang bị chìm đắm trong bể khổ.

Anh V. H., những tin anh cho em hay chẳng biết đáng khóc hay đáng cười?

Khóc cho ai thì thân họai thì, gần gũi trong cuộc đời mà vẫn bơ vơ tự, xác sống như xác chết, cuộc đời đăm đăm, cần hải lưỡng đôn là sự sinh dự của họ?

Anh V. H. em khi lòng đã mất đến anh, một người bạn thân từ hai năm em đi. Và mong anh sau này chờ lấy anh Bao làm bạn thân như em lúc trước.

Sau em gọi lời về thăm bác lý cứu Bao và chúc cho bác càng ngày càng thêm danh vọng, nhà to lớn, vợ đẹp hiền xinh, nợ trả bác cả trả, ăn nước bác cả lo, rồi một ngày kia bác cầm tay những gì, xin chớ em hay với, biết với.

Sau này em tin cho anh V. H., bác lý và quý bạn hay rằng ở xa em ở đây thế gì, vật gì cũng khác ở ta cả, đến nỗi một con vật cũng khác của ta hẳn.

Em có lời hỏi thăm đến hiện tình xã hội Việt-Nam mình.

Kính thư, ĐÔNG-TÙNG (Loas)

Cùng các ngài dùng điện và nước của S. I. P. E. A. Huế

Tôi có đánh mất giấy chứng-chỉ của số S.I.P.E.A. cấp cho M. Nguyễn-Chân, người coi việc compteurs trước tôi. Muốn tránh những chuyện lời thời sau này, tôi xin bác cho các ngài hay rằng giấy ấy không giá trị gì nữa.

Người coi việc compteurs hiện giờ: LƯƠNG-MAU-VỸ

VIỆC TRONG NƯỚC

HUE O-ô đờ người

Lão trên 7 giờ mai là Mai này, chỉ là Đại đội trên 60 tuổi hay không giữ cho hiền An - vinh ở trong Đông-ba vào đi hòa đồng nghiệp tôi không giữ.

Thưa - THIÊN

Chỉ chút hư danh danh người đến thiệt mệnh!

Vợ bạn Ng. Chánh lang O-ô-là, vì tranh chấp phường trưởng với Lê-Lâm, đánh anh ruột Lê là Lê-Cánh trong thương.

Sau khi Huỳnh phải khám, sức khỏe Lê-Cánh lại bệnh tật Hoá dần dần, năm được một tuần, (từ 21 đến 28 Avril) bệnh chưa lành mà phải ra nhà thương không được năm nữa.

Thưa anh em chúng ta xa cách nhau trong mấy năm trời nhưng mỗi cảm tình vẫn gần nhau lắm.

Hỏi anh em còn nhớ lại, nhìn một lần cuối cùng trước giờ ly biệt, nhìn cây cỏ non xanh, nhìn anh, nhìn quí bạn, nhìn bằng cấp mới tinh lao đầy những mũi hy vọng.

Anh V. H. anh có biết cho rằng: ở phương xa đây tôi nhớ em cũng nghĩ đến quê hương tôi quốc đang bị chìm đắm trong bể khổ.

Anh V. H., những tin anh cho em hay chẳng biết đáng khóc hay đáng cười?

Khóc cho ai thì thân họai thì, gần gũi trong cuộc đời mà vẫn bơ vơ tự, xác sống như xác chết, cuộc đời đăm đăm, cần hải lưỡng đôn là sự sinh dự của họ?

Anh V. H. em khi lòng đã mất đến anh, một người bạn thân từ hai năm em đi. Và mong anh sau này chờ lấy anh Bao làm bạn thân như em lúc trước.

Sau em gọi lời về thăm bác lý cứu Bao và chúc cho bác càng ngày càng thêm danh vọng, nhà to lớn, vợ đẹp hiền xinh, nợ trả bác cả trả, ăn nước bác cả lo, rồi một ngày kia bác cầm tay những gì, xin chớ em hay với, biết với.

Sau này em tin cho anh V. H., bác lý và quý bạn hay rằng ở xa em ở đây thế gì, vật gì cũng khác ở ta cả, đến nỗi một con vật cũng khác của ta hẳn.

Em có lời hỏi thăm đến hiện tình xã hội Việt-Nam mình.

Chỉ chút hư danh danh người đến thiệt mệnh!

Vợ bạn Ng. Chánh lang O-ô-là, vì tranh chấp phường trưởng với Lê-Lâm, đánh anh ruột Lê là Lê-Cánh trong thương.

Sau khi Huỳnh phải khám, sức khỏe Lê-Cánh lại bệnh tật Hoá dần dần, năm được một tuần, (từ 21 đến 28 Avril) bệnh chưa lành mà phải ra nhà thương không được năm nữa.

Thưa anh em chúng ta xa cách nhau trong mấy năm trời nhưng mỗi cảm tình vẫn gần nhau lắm.

Hỏi anh em còn nhớ lại, nhìn một lần cuối cùng trước giờ ly biệt, nhìn cây cỏ non xanh, nhìn anh, nhìn quí bạn, nhìn bằng cấp mới tinh lao đầy những mũi hy vọng.

Anh V. H. anh có biết cho rằng: ở phương xa đây tôi nhớ em cũng nghĩ đến quê hương tôi quốc đang bị chìm đắm trong bể khổ.

Anh V. H., những tin anh cho em hay chẳng biết đáng khóc hay đáng cười?

Khóc cho ai thì thân họai thì, gần gũi trong cuộc đời mà vẫn bơ vơ tự, xác sống như xác chết, cuộc đời đăm đăm, cần hải lưỡng đôn là sự sinh dự của họ?

Anh V. H. em khi lòng đã mất đến anh, một người bạn thân từ hai năm em đi. Và mong anh sau này chờ lấy anh Bao làm bạn thân như em lúc trước.

Sau em gọi lời về thăm bác lý cứu Bao và chúc cho bác càng ngày càng thêm danh vọng, nhà to lớn, vợ đẹp hiền xinh, nợ trả bác cả trả, ăn nước bác cả lo, rồi một ngày kia bác cầm tay những gì, xin chớ em hay với, biết với.

Sau này em tin cho anh V. H., bác lý và quý bạn hay rằng ở xa em ở đây thế gì, vật gì cũng khác ở ta cả, đến nỗi một con vật cũng khác của ta hẳn.

Em có lời hỏi thăm đến hiện tình xã hội Việt-Nam mình.

Kính thư, ĐÔNG-TÙNG (Loas)

Cùng các ngài dùng điện và nước của S. I. P. E. A. Huế

Tôi có đánh mất giấy chứng-chỉ của số S.I.P.E.A. cấp cho M. Nguyễn-Chân, người coi việc compteurs trước tôi. Muốn tránh những chuyện lời thời sau này, tôi xin bác cho các ngài hay rằng giấy ấy không giá trị gì nữa.

Tren ban giầy của các nhà thương - mại, cần phải có một cái máy đánh chữ HERMÈS thì công việc mới chạy. HERMÈS 2000 chữ tây 180\$, HERMÈS 2000 chữ tây và quốc-ngữ 180\$, HERMÈS BABY chữ tây 80\$, HERMÈS BABY chữ tây và quốc-ngữ 90\$. HỒI LẠI: SOCOA - 145, Rue Paul Bert HUẾ

SỮA NESTLÉ MÈO CON CHIM SỮA KHUỘ CỦA TRẠI CON NHƯU CHẤT BÒ

Bao thầu cho Chính-phủ Pháp Độc quyền bán cho các nhà thương, các nhà bệnh các nhà thương binh và các trường học Lycées & Khấp Đông-Dương

Sách nên đọc Các ông nên đọc lại của các nhà văn... M. PHAM-VAN-ĐIỀU, 162 rue D'arras SAIGON.

Nắng mùa hạ!! Ai nghĩ đến nắng mùa hạ thời tiết cũng ngời ngời đến... AN-THÀNH 41 Rue de la Soie HANOI

Việc trong nước (Tiếp theo trang 2) năm trên học trò đàng, mà hiện nay sự... KHÁNH-HÒA Người thợ may đã không được tiền công...

Nhân đạo quyền « Hy-sinh » (Tiếp theo trang 1) Am thêm không nói. Trong khi có Mai, vợ ông tham Lạc trong HỒA CHỮNG XUÂN niệm học, nói lý sự với bà An, mẹ tham Lạc...

Hãy đi xem: HỘI CHỢ FAIFO Ngày 23, 24, 25 và 26 Mai 1937 Có chương bày vẽ bán những sản-vật của các tỉnh Trung-ương và Trung-bộ...

AN-THÀNH MÀ XEM CÓ ĐÁ CÁC THỨ HO CHÉMI-voles của mới: Chémilette col voderre, 1200; Elegant Floral...

THƠ TÍN Ở Nguyễn-Dy-Ngân-Son, Phụng Sơn, mạn đất 15 đường Trần Hưng Đạo số 25-26 T. D.

Thương nhau đến nỗi giết nhau Những ân oán vì tình xảy ra, nguyên nhân vì ghen tương nhưng có thương nhau mới có ghen...

THUỐC LẠU Á-CHÂU CÔNG HIỆU LẠ LÙNG!! Thuốc này của vị Tân-y-Học mới phát minh ra rất là hiệu nghiệm, uống vào đến đâu thì bệnh lui đến đấy...

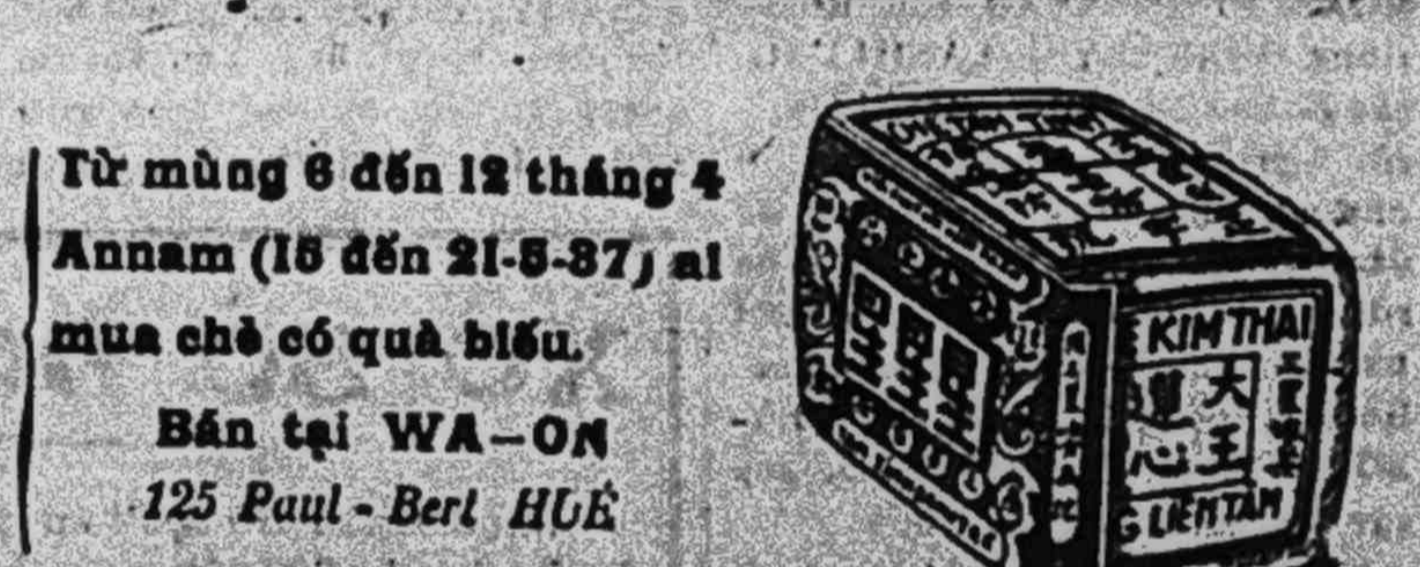
Xe lửa suốt đường tại Tiên-an Kể từ 1er Juin đến 15 Septembre 1937, ngày nào chuyến xe suốt cũng dừng tại ga Tiên-an để cho ai đi hỏng mắt ở Cầu Tăng được tiện.

AI BIẾT Bà Nguyễn-Từ-Li ở làng Thanh-côn và bà Nguyễn-Thị-Mèo ở làng Hương-côn (Thừa-thiên). Mới 2 bà đều bán báo mà nhận thơ của người con và cháu tên là Tang-vân-Khôn ở Lào gọi quê.

DIP MAY HIEM CO CHÈ TÀU MỜI ĐÀ TÔI VIỆT = NAM

CHE NHẬT PHẨM TAM-TINH NGŨ-PHŨ'ỚC

CÁC THỨ CHÈ NÀY NHỎ CÁNH XANH NƯỚC VÀ HỢP VỆ SANH Năm nay lại ngon hơn năm ngoái, xin các Ngài mua mau mau kẻo hết.

Thỉnh linh chàng nghe có tiếng dầy đi, nhưng lại thấy đến hai cái bóng người đi lại. Va-lan-tin chậm ra, là vì có mẹ con bà Đãng-lát đến thăm. Đãng-khởi lời hẹn với Mát-xi-mi-liêng...

BÁ = TƯỚC MÔNG = THẾ = TÔN (LE COMTE DE MONTE-CRISTO) TÊN-GI: Alexandre Dumas SỐ 178 DỊCH-GI: Huan-Guan

Chào anh Mát-xi-mi-liêng; em làm anh phải chờ đợi, nhưng chắc anh đã biết là vì lý gì rồi chứ? - Phải, anh nhận biết có Đãng-lát; anh không ngờ rằng em đối với con người kỳ thân mật đến thế. - Anh Mát-xi-mi-liêng, ai nói với anh rằng em thân với cô Đãng-lát? - Anh thấy cách cặp tay nhau, cách trò chuyện nhau như cặp bạn thân đương kể về với nhau những tâm sự này nọ.

em. Ôi! thì họ lấy hết trở của cũ của em đi rồi để cho em được yên tĩnh, được tự do! Va-lan-tin nghĩ cũng được anh thương cho, anh Mát-xi-mi-liêng? - Khi nào anh lại chẳng thương em. Nếu được có Va-lan-tin của anh gần anh luôn, được chơi chán rã, không ai cướp đoạt được, thì thôi, chờ của gì gần với người. Nhưng nói về cái tin bà Vinh-pho sắp cho em biết đó, em có nghĩ là tin về chuyện kết hôn của em không? - Em không nghĩ như vậy.

